

Ботевъ. Не е толкова голѣмо чудо, бай Любене! Всѣки го знае, че ще трае най-много още година-две. Какво ще се лъжемъ! Да мине и тази зима, та ще видимъ. (Обръща се къмъ единъ отъ хъшоветъ — помакъ) Хуне-е? Кога ще колимъ турцитъ?

Хуно. Ако е рекълъ Алахътъ, челеби, на пролѣтъ!

Каравеловъ. Ти слушай такива чалдисани момчета, че ще прокопсашъ!

Ботевъ. Имамъ писмо отъ Стамболовъ.

Каравеловъ (навжсенъ). И какво пише?

Ботевъ. Всичко било наредъ. Само, че и той трѣбва да се крие подъ листо и подъ камъкъ. Пита кога ще свикаме тукъ събранието на делегатитъ.

Каравеловъ. Казахъ ти го вече много пжти: представамъ да се мѣся въ тия ваши бъркотии. Това е загубена работа. Нали видѣ какво стана съ револверитъ?

Ботевъ. По чия вина? Не е ли по твоя? А сега мене ще сждятъ!

Каравеловъ. Мисли какво говоришъ, Христо! Вольовъ ми донесе паритъ, азъ купихъ оржжието, наредихъ го въ сандъчето и те накарахъ да го изпратишъ въ Гюргево. Каква е вината ми?

Ботевъ. Азъ писахъ адреса. Но ти си заявилъ, че сандъчето е пълно съ свѣщи. Може ли да се смѣтатъ хората за толкова наивни? „Свѣщитъ“ били толкова леки, че полицията подозрѣла нѣщо и разковала сандъчето. Отъ тамъ се разнижи цѣлата работа! Адженовъ, комуто си далъ да пази комитетската кореспонденция, я изгори, за да не уловятъ подписа му въ нея!

Каравеловъ. Не е кой знае каква загуба! Ние загубихме Левски и заедно съ него цѣлото, многогодишно дѣло, та сега ще плачемъ за . . .

Ботевъ (буйно). Какво? Какъ тъй загубено? Ами Стамболовъ? Докато ние мислимъ, че всичко е пропаднало, така е, ще пропадне. Ала грѣе ли още искрица въра въ сърдцето ни — нищо не е загубено.

Каравеловъ. (махва съ ржка). Загубено е, Христо, загубено е . . . Левски бѣше душата на организацията. Нѣма ли го него, всичко друго е само безплодни усилия. Само жертви, безъ полза. Тѣй си мислите (къмъ хъшоветъ), нали? Съ две-три чети, съ едно сандъче револвери . . . Ние приличаме на Донъ Кихоти, които се борятъ съ вѣтрни мелници. Какво правятъ комитетитъ въ Браила, въ Галацъ, въ Болградъ и Исмаилъ? Издъхватъ. Никой не внася членски вноски. А безъ пари, безъ оржие, каква революция ще дигнемъ? Ето, Грековъ не може да се върне въ България; турцитъ го осждали на за-